

Kırsal Kalkınma Açısından Kırsal Turizm ve Halkapınar için Proje Önerileri

The Project Proposals for Rural Development in Terms of Rural Tourism and Halkapınar

*Abdullah KARAMAN**
*Sedef BALTACIOĞLU***

*Yunus Emre GÜRHAN****

ÖZ

Küreselleşme olgusuna bağlı olarak dünyada birçok sektörde olduğu gibi turizm sektörü de bir takım değişimlere sahne olmuştur. Dünyadaki yeni turizm trendleri talebe bağlı olarak tarih, sağlık, doğa yürüyüşü, kültür ve kırsal turizm yönünde gelişmektedir. Bu tarz turistik arz potansiyeline sahip ülkeler veya bölgeler turizm talebine bağlı olarak geliştirdikleri yeni turizm politikalarıyla kırsal kalkınmayı gerçekleştirebilmektedirler.

Kendilerine özgü çekicilikleri en kârlı biçimde ortaya koyarak, önemli destinasyonlar arasında yer alma yarışı içerisinde olan ülkeler, sahip oldukları alışılmadık dışındaki turizm alternatifleriyle bu yarışta avantajlar sağlamaktadır. Dünya genelinde hem gelişmekte olan, hem de gelişmiş ülkelerin çoğunda turistik arz kaynaklarının kırsal turizm amaçlı kullanılarak, kırsal yörelerin ekonomilerinin güçlendirilmesine yönelik çabalar hız kazanmaktadır.

Kırsal turizm, kırsal alanlardaki tüm turizm faaliyetlerini kapsayan yeni bir turizm çeşididir. Doğal yaşam ve tarımsal değerlere duyulan ilgi nedeniyle gelişmiştir. Kişilerin değişen gelir seviyelerine, ihtiyaçlarına ve isteklerine göre şekillenen turizm talepleri, kırsal turizm gibi alternatif turizm çeşitlerinin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Halkapınar ilçesinin kırsal turizm potansiyelinin olup olmadığı; varsa hangi kaynakların nerede, ne şekilde, nasıl değerlendirilebileceği ve bunun sonucu Konya ekonomisindeki istihdam ve gelirin ne şekilde yön değiştirebileceği belirlenmeli ve uygulamaya geçilmelidir.

ANAHTAR KELİMELER

Kırsal Turizm, Kırsal Alan, Alternatif Turizm, Konya ili, Halkapınar ilçesi Turizm Potansiyeli

Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu Dergisi Yıl:2015 Cilt:18 Sayı:2 ss.165-185 **Makale Gönderim Tarihi:** 09/01/2016 - **Kabul Tarihi:** 14/01/2016

* Doç. Dr., Selçuk Üniversitesi Turizm Fakültesi, akaraman@selcuk.edu.tr

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Seyahat İşletmeciliği ve Turist Rehberliği

*** Yüksek Lisans Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Seyahat İşletmeciliği ve Turist Rehberliği

•

ABSTRACT

As in all industries and sectors globalization has brought some changes in tourism too. In relation with tourism demand, trends has been towards history, health, nature, culture and rural tourism. Those destinations with resources suitable for supplying to such new tourism demand has the potential for rural development with suitable tourism policies.

The countries, taking place in the race among important destinations, putting out their own unique appeal in a most profitable way, provide advantages in this race with their tourism alternatives apart from their unusual tourism activities.

In all over the world, both most of the developed countries and most of the developing countries, by using of touristic sources of supply for rural tourism, the aims to strengthen of rural areas economy gain speed.

Rural tourism, including all tourism activities in rural areas, is a new kind of tourism. It has developed because of the interest in the natural habitat and agricultural values. The demands of tourism, formed according to changing income levels of people, and the needs besides with wishes of people, caused occurring of alternative types of tourism such as rural tourism.

Potentials of rural tourism of Halkapınar district must be defined, if available what and how to put the resources to good use and consequently how to change over the ways of income and employment of Konya province economy must be determined and carry into practice.

•

KEYWORDS

Rural Tourism, Alternative Tourism, Konya Province, Tourism Potentials of Halkapınar District

GİRİŞ

Küreselleşme olgusunun dünya genelinde hız kazanmasıyla birlikte ülkeler arasındaki gelişmişlik seviyesi gittikçe belirginleşmiştir. Gelişmiş ülkeler sahip oldukları bir takım ekonomik ve siyasi avantajlar nedeniyle kalkınmışlık düzeyine ulaşmışlar, bununla birlikte bölgeler arasındaki gelişmişlik dengesizliğini azda olsa azaltmışlardır. Bölgeler arasındaki gelişmişlik dengesizliği geliştirmekte olan ve az gelişmiş ülkelerin en önemli sorunu olmakla birlikte, gelişmiş ülkeler için de tam olarak çözüm bulunamamış bir problemdir. Çünkü küreselleşme olgusuyla birlikte dünyada meydana bir takım ekonomik, siyasal, teknolojik, hukuki ve kültürel değişimler; hem gelişmiş hem de geliştirmekte olan ülkelerin kalkınmalarında uyguladıkları politikaları tekrar gözden geçirmelerini zorunlu hale getirmiştir. Ayrıca kırsal alanların kalkındırılmasında, tarımsal kalkınmayla birlikte, kırsal turizme de gerekli önem verilmeye başlanmıştır (Çeken ve diğerleri, 2007:2).

Kırsal turizm, hem turistlerin taleplerine cevap verebilmek, hem de kırsal alanların sosyo-ekonomik canlılıklarını koruyabilmek veya geliştirebilmek için oldukça önemlidir. Dünya Turizm Örgütü'nün "2020 Turizm Vizyonu" yayınında, kırsal turizmde turiste sunulan ürünlerin göreceli olarak hala sınırlı olduğu fakat önümüzdeki yıllarda önemli derecede artacağına beklendiği ve önümüzdeki 10 yıl içerisinde kırsal turizme yönelik kitlesel bir yönelişin beklenmediği fakat gelişme eğiliminin yüksek olacağına açık olduğu belirtilmiştir. Bunun en önemli nedeni de kontrolsüz ve hızlı bir biçimde gelişen kentleşme ve sanayileşme sürecidir. Bunun sonucunda doğa tahribatı ve fiziksel çevre koşullarındaki bozulma günümüz insanını olumsuz yönde etkilemekte ve artık doğaya dönüş gibi kavramlardan söz edilmeye başlanmaktadır(Yılmaz ve Gürol, 2012: 23-24).

Bu süreç insanların kent yaşamının getirdiği olumsuzluklardan kaçışında ve değişiklik amacıyla sakinlik-sessizlik ve doğaya yönelik olarak turizm istem ve tercihlerinin değişmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu kapsamda ele alındığında doğaya yönelik olarak değişen tercihler doğrultusunda turizm etkinliklerinin yürütülebileceği alanlara yönelik politikaların oluşturulması, planlanma çalışmalarının yapılması ve uygulanması gereklidir.

Kırsal turizm de turistlerin, doğal ortamlarda tatillerini geçirmek ve değişik kültürlerle bir arada olmak amacıyla kırsal bir yerleşmeye giderek, konaklamaları ve o kırsal yerleşmeye özgü etkinlikleri izlemeleri ya da katılmalarıyla gerçekleşen bir turizm türüdür (Aydın, 2012: 39).

1. KIRSAL TURİZMİN ANALİZİ

1.1 Kırsal Turizm Kavramı ve Önemi

Kırsal alanlar; doğal ve kültürel yapılarıyla, özellikle kent insanının giderek artan tatil gereksinimine geçmişten günümüze cevap vermeye çalışmaktadır. Kent insanları, kırsal alanlara çoğunlukla; tatil amaçlı günübirlik ya da akraba-tanıdık ziyaretleri için gitmektedir. Özellikle kırsal yaşam biçiminin çekiciliği, stres ve baskı yaratacak sınırlamaların ve zorunlulukların olmayışı, buna karşın, kişilerin kendilerini özgür hissetmesini sağlayacak olanakların varlığı, günümüzde gerek hafta sonları, gerekse mevsimlik (yıllık) tatillerde bu ortamlara yoğun ziyaretleri beraberinde getirmiş, böylece “Kırsal Turizm” denilen bir turizm türü doğmuştu (Soykan, 1999: 68).

Kırsal turizm; genellikle boş vakit geçirme, rekreasyon ve çok az iş amaçlı, aynı ülke ya da farklı ülkelerin kentli insanlarının kırsal alanları kullanımını içermektedir. Bununla birlikte, bu basit tanım çok sayıda ayrı ve karışık önemli farklılıklara işaret eder. Kırsal turizm, turistin sürekli ikamet ettiği evinden kilometrelerce uzaktaki bir ülkede uzun bir tatil ya da birkaç dakikalık uzaklıktaki kırsal alanda öğleden sonra gezisi şeklinde olabilir. Bu tatiller kent yakınında olma ya da tura çıkmış olma, kültür ya da rahatlama, spor etkinliği gibi fiziksel memnuniyet amaçlı ya da aile ve akrabaları ziyaret gibi duygusal amaçlı olabilir. Bu farklılıklar kırsal turizmin tanımlanmasını ve genellenmesini zorlaştırmaktadır (Ahipaşaoğlu ve diğerleri, 2006)

Son yıllarda küreselleşme sürecinin hız kazanmasıyla birlikte, dünya genelinde ekonomik, siyasal, hukuki, kültürel teknolojik ve çevresel değişimler meydana gelmiştir. Gelişmiş ve az gelişmiş ülkelerin her ikisinin de, kalkınmalarında uyguladıkları politikaları ve bu politikaların en önemlilerinden biri olan kırsal kalkınma politikasını yeniden gözden geçirme zorunluluğu gündeme gelmiştir. Kırsal kalkınma kavramı son yıllarda üzerinde en çok tartışılan olgulardan biri haline gelmiştir. OECD, Birleşmiş Milletler, Dünya Bankası, Avrupa Birliği, çeşitli gönüllü kuruluşlar, sivil toplum örgütleri ve Hükümet, programlarında kırsal kalkınma olgusuna daha fazla kaynak, bilgi ve zaman ayırmışlardır (Çeken ve diğerleri, 2007: 2).

Kırsal turizm, AB tarafından yapılan tanıma göre; tatillerini kırsal alanda, kırsal mirası görerek ve kırsal yaşam hayatından zevk alan insanların arzu ve istekleri olarak tarif edilmiştir (European Commission 2003). Bu bakımdan özellikle yurtdışında yeni alternatif yerlerin ortaya çıkması nedeniyle kırsal turizm de şimdiki ve gelecek zamanlar için bir alternatif olabilmektedir (Fon ve diğerleri, 2010: 551)

Kırsal kalkınmanın ana amacı kırsal nüfusun gelir düzeyini arttırarak yaşam standartlarını yükseltmektir. Bu bağlamda kırsal alanda işlendirmenin

arttırılması, insan kaynaklarının geliştirilmesi, kırsal nüfusun gelirini arttırıcı ekonomik etkinliklerin desteklenmesi, yaşam kalitesinin iyileştirilmesi, etkili örgütlenme ve her düzeyde katılımçılık önem taşımaktadır. Bu nedenle kırsal alan kalkınmasının sadece kırsal alanda baskın ekonomik sektör olan tarım sektörünün gelişimi üzerinde yoğunlaşan politikaların üretilmesinin yanında, kırsal sanayi ve içerisinde kırsal turizmin de yer aldığı kırsal hizmet sektörlerinin geliştirilmesine yönelik politikaların üretilmesi gerekmektedir. Son yıllarda, kırsal alanlara yönelik yeni fırsatlar ortaya çıkmıştır. Doğa ve peyzajın korunmasına, tarihi binalara ve geleneksel kırsal toplumlara verilen önem artmış, kent yaşamının getirdiği olumsuzluklardan kaçış ve değişiklik amacıyla doğaya yönelik olarak turizm istemi kırsal alanlara yönelmiştir (Akça, 2004: 62-63).

Kırsal alanlarda ortaya çıkan bir turizm çeşidi olarak kırsal turizm çok yönlü ve kompleks bir aktivitedir. Kırsal turizm, çiftlik turizmi, yeşil turizm veya yayla turizmi olmakla birlikte, doğa tatillerini ve özellikle de eko turizm, alışveriş, kayak, bisikletli ve atlı doğa gezileri, macera, rafting, spor, termal turizm, avcılık ve balıkçılık, sanat, tarih ve etnik yapıya endeksli bir turizm çeşididir. Kırsal turizmi kavram olarak daha iyi bir şekilde anlayabilmek için, onu oluşturan bileşenleri bilmek oldukça önemlidir. Ek1'deki şekil bunu açıklamaktadır (Çeken ve diğerleri, 2007: 7).

Şekil: 1. Kırsal Turizm Kavramı (Kırsal Turizm Bileşenleri)

1.2.Kırsal Turizmin Olumlu Ve Olumsuz Etkileri

Dünyada birçok ülkenin ulusal turizm yönetimi kırsal turizmin önemli ve gelişen bir sektör olduğunu kabul etmesine karşın özellikle kırsal turizmle ilgili istatistikî bilgi toplayan ülkelerin sayısının azlığından dolayı rakamsal boyutları ile ilgili bilgilere ulaşmak oldukça zordur. Ancak durum böyle olsa da,

kırsal turizmin hem çevre ve turist hem de ev sahibi ve turist arasında ilişki boyutunun olması ekonomik, sosyo-kültürel ve çevresel etkilerinin de oldukça fazla olması sonucunu doğurmaktadır (Yılmaz ve Gürol, 2012: 25).

Kamu kurum ve kuruluşları destek verdikleri durumda kırsal turizm ekonomik kalkınma için bir araç niteliğindedir. Batı ülkelerinde, kırsal turizmin kırsal alanların ekonomisindeki önemi 1990'lı yıllarda anlaşılmaya başlanmıştır. İngiltere'de yapılan bir araştırmada çiftçilerin çoğunluğunun gelirlerini arttırmak için turizm sektörüne katıldıkları belirtilmektedir (Fleischer ve Pizam, 1997: 367).

1.2.1. Kırsal Turizmin Olumlu Etkileri

Kırsal turizmin bölgeye olan olumlu etkilerini sıralayacak olursak(Morgül M.Şükran ve Oğuzhan, Adil , 2006 :68-69) ;

- Kırsal turizm nüfus kaybına uğrama riskleri ile karşı karşıya bulunan yöreleri canlandırmak suretiyle, yöre halkının başka bölgelere göç etmesini önleyebilmektedir.
- Şehir ve kırsal yöreler arasındaki ilişkilerin gelişmesi, zamanla şehir ve kırsal yöre arasındaki yaşam ve davranış farklılıklarını yumuşatmaktadır.
- Aile bireyleri, küçük çocuklar için daha hoş, daha değişik vakit geçirmeye imkan veren bir ortam bulmaktadırlar.
- Kırsal turizm, kırsal yörelerin kalkınmasına yardımcı olarak ülke ekonomisine katkıda bulunur. Tarımsal ve turistik etkinlikler bir arada ve birbirinin tamamlayıcısı olarak yer alırsa, hem o yöre hem de ülke ekonomisine önemli olumlu etkilerde bulunmaktadır.
- Turizm, kırsal yöreler halkına çok çeşitli kaynaklardan gelir kazanma olanakları yaratmaktadır. Tarım ürünleri talebi artmakta, kırsal yörelerde ev ve el sanatları geliserek ek gelirler çoğalmakta; konaklama, yeme-içme v.b. ilgili tesislerin artması ile istihdam ve ücret gelirleri artmakta;inşaat ve ona bağlı yan sektörler ve gelirleri ile turistik mal ve hizmet sektörü ile kamu hizmetlerinin çoğalması, hem kişisel hem de kamu gelirlerini arttırmaktadır.
- Turistlerin her türlü hizmette belirli bir kalite aramaları yerli halkın da hayat standartlarının yükselmesine yol açmaktadır.
- Turizm, altyapı, konut ve çalışma şartlarının iyileştirilmesine neden olduğundan bu olumlu gelişmeler halkın yararına olmaktadır.
- Kırsal yöreler, turizmin doyum noktasına geldiği ve bu nedenle dinlendiricilik özelliklerini büyük ölçüde yitirmiş bulunan geleneksel tatil istasyonlarının yükünü hafifletir.

- Kırsal alanların büyük yer tuttuğu bir ülkede turizmi kıyı turizminin egemenliğinden kurtararak tatilleri mekân içinde yaymaktadır.
- Turizm, kırsal alanlarda yeni ekonomik etkinlikler doğmasına yol açar, yörenin ekonomik yapısının esnekliğe kavuşmasına yardım etmektedir.
- Kırsal turizm, iç turizmi canlandırmaktadır.

1.2.2. Kırsal Turizmin Olumsuz Etkileri

Kırsal turizmin bölgeye olan olumsuz etkilerini sıralayacak olursak (Morgül ve Oğuzhan, 2006: 70);

- Kırsal turizm tarımdan gelir sağlayan halkın, tarım sektörü dışına kaymasına neden olmaktadır. Kırsal turizmin plansız gelişimi, tarımsal alanların azalmasına yol açmaktadır.
- Arazi ve diğer gayri menkul fiyatlarında spekülasyon artışları olmaktadır. Kiralama bedelleri aşırı yükselerek, tarım üreticisi tarımdan gelir sağlamak yerine, arazisini boş bırakarak rantı bekler duruma yönelebilmektedir.
- Kırsal alanların aşırı ve yoğun kullanımı, tarımsal alanları, doğal ve kültürel sit alanlarının tahribine yol açarak ekolojik dengeyi bozabilmektedir.
- Kırsal turizmden sağlanan gelir, yerli halka bu geliri tarım dışı hatta o yöre dışında değerlendirme sansı yaratır o da başka sektörlerle sermaye akımını kuvvetlendirir ve kırsal turizmi yöreyi kalkındırma amacından uzaklaştırabilmektedir.
- Kırsal alanların aşırı kalabalık olması, çekiciliklerin azalmasına ve otantikliğini kaybetmesine neden olmaktadır.
- Tarımsal ürün deseni değişerek verimlilik azalmaktadır.
- Kırsal yörelerde turizmin gelişmesi sosyal ve kültürel planda yerli halkın tarım yörelerine özgü gelenek ve göreneklerinin kaybolmasına kadar varan bir "kültürel kirlenme"ye neden olabilmektedir Böylece yerli halk ile turist kültürleri arasındaki karışma, yerli halktan turiste karşı birbirlerinden sert çizgilerle ayrılabilen iki aşırı davranış şekli ortaya çıkabilmektedir.

1.3. KIRSAL TURİZMİN GELİŞMESİNE YÖNELİK TEDBİRLER

- Propaganda ve reklam araçlarından yararlanarak, turistlere sunulabilecek turistik ürün ve hizmetlerin tanıtılmasıyla ilgili promosyonel çalışmaların olması,
- Kırsal turizm, turist ile bu turizmi sunanlar arasında kişisel bilgiyi gerektirdiğinden bu personelin sık sık değişmemesi ve belirli bir eğitimin verilmesi,

- Kırsal turizmin tanıtılıp sevdirmesi için yöresel, bölgesel ve ülke çapında kolektif çalışılması,
- Kırsal turizmde alt yapı, kredi, tanıtım v.b. çalışmalar da devletin yardımı olması,
- Kırsal alanlarda fiyatların eşit ve makul ölçüde olması,
- Kültürel kimlik bozulmadan turistlerin zevk, istek ve alışkanlıklarına hitap edilmesi,
- Konaklama kalitesi her zaman düzeyini korumalı, tesis ve hizmet türlerinin çeşitlendirilmesi,
- Ulaşım, konaklama ve yeme-içmeyle ilgili ücretler makul düzeyde tutulmalı fakat turistin kaldığı sürece harcama yapmasını sağlayacak bir politika izlenmesi (gıda, dokuma, ağaç isleri gibi),
- Kırsal turizmde ekonomik anlamda sonuçlar elde etmenin arz kabiliyetine bağlı olması kırsal turizmin gelişmesine yönelik tedbirler arasında sayılabilmektedir (Morgül ve Oğuzhan, 2006: 71).

1.4.KIRSAL TURİZMİN SOSYO-EKONOMİK-KÜLTÜREL ETKİLERİ

1.4.1. Kırsal Turizmin Kırsal Kalkınmaya Etkisi

Kırsal kalkınma ile kırsal turizm arasında doğru yönlü bir ilişki bulunmaktadır. Kırsal turizm kırsal bölgelerde tarım dışı çeşitlendirmenin başarı sembolüdür. Ayrıca kırsal kalkınmada öncü ve en önemli sektörlerden birisi kırsal turizmdir. Kırsal alanlardaki doğal ve kültürel varlıkların zenginliği ve çeşitliliği turizm ve rekreasyon faaliyetlerinin geliştirilmesi açısından önemli bir potansiyel arz etmektedir.

Konuyu Türkiye açısından incelediğimizde nüfusun %35'inin kırsal alanlarda yaşadığı ve tarımsal faaliyetlerin kırsal alanda en önemli geçim kaynağı olduğu bir gerçektir. Türkiye'nin son yıllardaki sosyo-kültürel ve ekonomik kalkınma sürecinde, modernleşme çabaları, sanayileşme ve sosyo-ekonomik dönüşümün bir sonucu olarak, kent ile kırsal alanlar arasında gelişmişlik farklılıkları belirgin bir hale gelmiştir. Sosyoekonomik yapılarından dolayı kırsal alanlar, kentlerin göstermiş olduğu gelişme hızını yakalayamamıştır. Türkiye'de her ne kadar ülke genelinde gelişmişlik farklılıklarının en aza indirilmesine yönelik politikaların uygulamaya konulmasıyla, kırsal alanın gelişmesi ve kırsal alanlarda yaşayan insanların yaşam kalitesinin yükseltilmesi açısından bazı gelişmeler kaydedilmişse de, bu gelişmeler henüz istenilen düzeye ulaşamamıştır. Bu gelişmişlik farkını

gidermenin bir yolu da kırsal kalkınmanın öncü sektörlerinden biri olan kırsal turizmdir.

Türkiye kendine has coğrafyası, dört mevsimin birlikte yaşanabildiği iklimiyle ve eşsiz doğal güzellikleriyle kırsal turizmi en iyi şekilde gerçekleştirebilecek imkânlarla sahip bir ülkedir. Özellikle coğrafi bakımdan kırsal alanların yoğunlukta olduğu yerlerde tarım kuruluşlarının kırsal turizm konusunda teşvik edilmesi suretiyle, kırsal alanların hem tarım, hem turizm kaynağı olarak kullanılarak, kırsal bölgelerin ekonomik büyüme ve gelişmesine önemli katkılar sağlanabilecektir. Bunun için turizm plan ve politikalarının belirlenmesinde, kırsal turizmin ekonomik ve sosyal fonksiyonu dikkatli bir şekilde değerlendirilmelidir (Çeken ve Diğerleri, 2007: 9-10).

1.4.2. Kırsal Turizmin Ekonomik Etkileri

Kırsal turizmin kırsal kalkınmaya olan ekonomik etkileri, aşağıdaki şekilde açıklanmıştır (Ekiztepe, 2012: 87):

- Kırsal turizmin yaratmış olduğu istihdam sayesinde, kırsal alanlardaki işsizlik oranı azalmaktadır.
- Turizm sayesinde, kırsal alanlarda tarımla uğraşan kesimin yetersiz ve istikrarsız gelirleri artmakta ve refah düzeyi yükselmektedir.
- Kırsal alanda turizmin gelişmesine bağlı olarak kadınların turizm işletmelerinin farklı departmanlarında istihdam edilmesiyle, çalışma yaşamında etkin olarak katılımı ve işsizlik oranı azalmaktadır.
- Kırsal turizmin gelişmesiyle birlikte, kültürel zenginlik pazarlanarak yöre halkına ek bir gelir sağlanmakta ve gelir dağılımındaki dengesizliğin azalmasına katkıda bulunmaktadır.
- Kırsal alanlarda yerel kaynakların etkin kullanımı yoluyla ekonomik faaliyetler çeşitlendirilmekte, yerel işbirliği ve kalkınma taleplerinin güçlendirilmesine yol açmaktadır.
- Kırsal turizmin gelişmesiyle birlikte aile pansiyonculuğu uygulamaları, yöre halkına ek bir gelir sağlamaktadır.
- Kırsal alandaki turizm yatırımları ile birlikte, inşaat sektörüne bağlı yan sektörlerin gelirleri artmaktadır.
- Kırsal turizme katılanların daha önceden büyük kentlerde kazanılmış gelirlerini bu yörelerde harcamaları sonucunda, kent ile kırsal arasındaki gelişmişlik düzeyi arasındaki farklılık azalmaktadır.
- Kırsal turizmin gelişmesine bağlı olarak yörede fiziksel altyapı sorunu da ortadan kalkmaktadır. Böylelikle yörenin sahip olduğu turistik arz

potansiyeli sebebiyle, kırsal alanlarda yaşayanların yaşam kalitesi yükselmektedir.

1.4.3. Kırsal Turizmin Sosyal Etkileri

Kırsal turizm alanlarındaki turizm faaliyetlerinin gelişmesi sonucunda turistler, yeme içme, eğlence, dinlenme ve merak gibi ihtiyaçlarını gidermek amacıyla yerli halkla temasa geçip, çeşitli ilişkiler kurmaktadır. Kırsal alanların sosyo-kültürel etkileri, aşağıdaki gibi sıralanabilmektedir (Çeken ve diğerleri, 2007: 14).

- Kırsal alanlar, sahip oldukları turistik arz çekiciliklerinden dolayı şehirden kırsal alanlara doğru sürekli insan hareketliliğine neden olmakta ve bunun sonucunda zamanla şehir ve kırsal yöre arasındaki yaşam ve davranış farklılıkları ortadan kalkmaktadır.
- Turizmin kırsal yörede yarattığı ilave istihdamla ilişkili olarak kadının ve gençlerin toplumdaki statüsü güçlenmekte ve dolayısıyla kırsal alandan kente ekonomik sebeplerle göç olayı en aza inmiş olmaktadır.
- Turizmin gelişmesi sonucunda yörede, kalkınma hızı ile nüfus artış hızı arasındaki dengesizliğin sebep olduğu iç göçler, turizm nedeniyle yer yer azalacak veya duracaktır. Bu süreç kentlerdeki gecekondulaşma ve çarpık kentleşme sorunlarının çözümüne olumlu katkı sağlayacaktır. Kırsal turizm, çözümü güç ve aşılması zor olan bu toplumsal sorunların çıkmasını önleyici ve azaltıcı bir fonksiyon üstlenerek, kentlerdeki görüntü kirliliğinin azalmasına ve düzenli yapılaşmaya katkı sağlayacaktır.
- Kırsal alanlarda turizme bağlı olarak aile pansiyonculuğunun gelişmesi ile birlikte yöre halkının ve turistlerin kültür yapısında ve yaşam tarzında çift yönlü bir etkileşim olmakta, iki taraf arasında oluşan dostluğa bağlı olarak giyim kuşam, yemek kültürü, gelenek görenekler gibi kültürel bileşenlerin alışverişi sonucunda kültürlerin zenginleşmesi sonucu doğmaktadır.
- Kırsal turizmin gelişmesiyle, kırsal alanlardaki turizm arzını oluşturan tarihi ve kültürel değerlerin ortaya çıkarılması ve korunması sonucunda kültürel bütünlük sağlanacak ve kent insanı ile kırsal halk arasında bilgi akışının sağlanmasıyla kent ile kırsal alan arasındaki ilişki artmış, farklılıklar azalmış olacaktır.

- Kırsal alanlarda turizmin gelişmesiyle birlikte turizmde istihdam edilen kişilerin, mesleki bilgi ve becerilerinin gelişmesine yönelik mesleki eğitim de gelişir. Buda kırsal işgücünün eğitim düzeyini olumlu yönde etkilediği gibi aynı zamanda kırsal kalkınmayı hızlandıran önemli kistaslardan birini oluşturmaktadır.

1.4.4. Kırsal Turizmin Kültürel Etkileri

Kırsal yörelerde turizmin gelişmesi sonucunda yöredeki kültürel varlıklar koruma altına alınmakta, yerel halk ve turistler yörenin tarihi ve kültürü hakkında bilgi sahibi olmaktadır. Ayrıca turizmden elde edilen gelirler kültürel anlamda çekiciliğe sahip yapıların uygun şekilde restore edilmesine katkı sağlamaktadır (Çeken ve diğerleri, 2007: 15).

- Kırsal alanlarda turizme bağlı olarak aile pansiyonculuğunun gelişmesi ile birlikte yöre halkının ve turistlerin kültür yapısında ve yaşam tarzında çift yönlü bir etkileşim olmakta, iki taraf arasında oluşan dostluğa bağlı olarak giyim kuşam, yemek kültürü, gelenek görenekler gibi kültürel bileşenlerin alışverişi sonucunda kültürlerin zenginleşmesi sonucu doğmaktadır.
- Kırsal turizm, yörede hem kültürel mirasın, hem de geleneksel mimari yapının korunmasını olumlu yönde etkilemektedir.
- Kırsal turizm, doğal çevrenin ve kültürel mirasın korunmasına katkıda bulunur. Turizm sayesinde kırsal alanlarda çevre bilinci gelişir. Kırsal alanlarda yaşayan insanlar, yörenin sahip olduğu turistik arz değerlerinden gelir elde etmeleri için bu değerleri korumaya özen göstermektedir. Ayrıca kırsal alanlarda doğayla iç içe zaman geçiren insanlar çevre konusunda daha bilinçli hale gelir ve hayat tarzlarında doğayı korumak konusunda olumlu değişimleri gerçekleştirirler.

Tüm bu olumlu etkilerinin yanı sıra kırsal turizm zaman içinde gelişerek, aşırı kapasite kullanımından ve plansız yapılanmadan kaynaklanan çeşitli olumsuz ekonomik ve sosyo-kültürel etkilere sebep olmaktadır. Bu etkiler aşağıdaki gibi sıralanabilir:

- Kırsal turizmin plansız gelişimi, tarımsal alanların azalmasına yol açmaktadır.
- Kırsal turizm nedeniyle arazi ve diğer gayri menkul fiyatlarında spekülasyon artışları olabilmektedir.

- Kırsal alanların aşırı ve yoğun kullanımı, tarımsal alanları, doğal ve kültürel sit alanlarının tahribine yol açarak ekolojik dengeyi bozabilmektedir.
- Yerli halkın kırsal turizmden elde ettiği geliri tarım dışı sektörlerde hatta yöre dışında değerlendirme imkânı bulması başka sektörlerle sermaye akımını kuvvetlendirerek, kırsal turizmin yöreyi kalkındırma amacından uzaklaşmasına sebep olmaktadır.
- Kırsal alanların aşırı kalabalık olması, çekiciliklerin azalmasına ve otantikliğin kaybolmasına neden olmaktadır.
- Kırsal yörelerde turizmin gelişmesi sosyal ve kültürel açıdan tarım yörelerine özgü gelenek ve göreneklerin kaybolmasına sebep olabilmektedir.
- Havaalanı, marinalar ve diğer tatil komplekslerinin kurulması toprakları aşındırmaktadır. Aşırı ziyaretçi akımı doğal çevre yapısını tahrip ederek, hayvan türlerini dışlayıp ekosistemin bozulmasına sebep olmaktadır.
- Yerel kültürel değerlerin ve sanat yapılarının kazanç amacıyla suni bir şekilde yeniden oluşturulmasını teşvik eder. Kültürün ticari bir turist hareketine dönüşmesi, doğal konukseverliğin kötüye kullanılması toplumun yerel değer ve kimliğini tahrip edebilmektedir.
- Özellikle gelişmekte olan ülkelerde elektrik, su, kanalizasyon, arıtma, çöp toplama ve imhası gibi teknik altyapı donanımlarının, yatak kapasitesindeki hızlı artışın gerisinde kalması ve üstyapının denetimsizliği gibi sorunlar yaşanabilmektedir (Avcıkurt, 1996). Altyapının iyileştirilmesi ile de doğal çevrenin yapaylaştırılması gibi tehlike oluşmaktadır.
- Tatlı su kaynaklarının aşırı kullanımı, ormanların yok edilmesi, toprak erozyonu, biyolojik çeşitliliğin tahribi, kültürel mirasın zarar görmesi, hava ulaşımının ve kalabalığın yarattığı ses kirliliği gibi olumsuz çevresel etkiler görülebilmektedir.

Turizmin ortaya çıkardığı olumsuz etkiler gerek ziyaretçiler gerekse de turist kabul eden toplumlar üzerinde hoşnutsuzluğa yol açmaktadır. Oysa turizmde yüksek kalitede bir deneyim ancak doğal kaynakların, çevrenin ve kültürel mirasın korunmasıyla sağlanabilir. Doğal, çevresel, biyolojik ve sosyo-kültürel kaynakların korunmasına ve kayıpların en aza indirilmesinde, turizm alanındaki faaliyetlerin ve getirilerinin gelecekte de arttırılarak, devamını

mümkün kılacak tek yol sürdürülebilir turizmdir (Uçar vd., 2010: 103). Bu noktada olumsuz etkilerin en aza indirilebilmesi için kırsal turizm faaliyetlerinin sürdürülebilirlik ilkelerine uygun olarak gerçekleştirilmesi bir zorunluluktur.

2. HALKAPINAR İLÇESİ RAPORU

2.1. Coğrafi Özellikler

Konya ili Halkapınar ilçesi, 37°26' Kuzey enlemi ile 34°10' Doğu boylamı arasında yer almaktadır. İl merkezine uzaklığı 173 km'dir. İlçenin deniz seviyesinden ortalama yüksekliği 1.100 metredir. İlçenin, kuzeyinde Ereğli, güneyinde Mersin ili, batısında Ayrancı ile yine Ereğli İlçesi ve doğusunda Niğde ili Ulukışla ilçesi bulunmaktadır. İlçenin yüzölçümü 468,40 km²'dir.

Toros Dağlarının bir parçası olan Bolkar Dağları ile kuzeyindeki Bolkar Dağlarının bir uzantısı olan Güney Dağı arasında bulunan Halkapınar sınırları içerisinde İvriz Çayı ve Delimahmutlu Deresi geçmektedir. Bu iki kaynak, 1985 yılında işletmeye açılan İvriz Barajına dökülmektedir. İvriz Barajı, Ereğli İlçesinin 12 km güneydoğusunda, İvriz Çayı üzerinde sulama ve taşkın koruma amaçlı inşa edilmiştir.

Halkapınar ilçesi toplam 46.840.18 ha kullanım alanına sahip olup, Konya kullanım alanının %1,15'ini, Orta Anadolu Havzası kullanım alanının ise %1,46'sını kaplamaktadır. Bu alanın %41,77'sini çayır- mera alanları, %24,37'sini orman alanları, %16,01'ini ise tarım arazileri oluşturmaktadır. İlçedeki çayır-mera alanları oranı, Konya ve Türkiye çayır-mera alanlarının oranından oldukça yüksektir. İlçede tarım arazilerinin çayır-mera alanlarına göre az olması, tarımsal üretimden daha çok hayvansal üretimin yapıldığını ortaya koymaktadır(Mevka Halkapınar İlçe Raporu,2014).

2.2 Halkapınar İlçesi Turizm Potansiyeli

2.2.1. Kızlar Oğlanlar Kaya Anıtı ve Manastırı:

İvriz köyünün güneyinde ambar köyünün içerisinde yer alır. Doğal bir mağaranın ağzına çok katlı düzgün taştan bina edilmiş olup, işçilik oldukça kalitelidir. Manastır erken Bizans dönemine aittir. giriş kısmında duvar fresklerinin izi kalmıştır.Büyük bir tahribat vardır(Nar ve ark.,2009:50). Kızlar ve Oğlanlar sarayı olarak bilinen ikinci bir kaya anıtı ve manastırı halen tarihin izlerini üzerinde taşımaktadır.(<http://yesilereglimiz.tr.gg>)

2.2.2. İvriz Kaya Kabartması:

İvriz Kaya Anıtı(Hitit Kabartması),Ereğli ilçesinin 17 km. uzağındaki İvriz köyü'nde bulunmaktadır. Çay başlangıcının biraz ilerisinde, kaya üzerine kabartma olarak (M.Ö. 1180-700) Geç Hitit Çağı'nda yapılmıştır. Tuvana ülkesinin en görkemli krallarından Varpalawas tarafından yaptırılmıştır. XIX. yüzyılda gezginlerin yazıları ile Hititoloji literatürüne girmiştir. Geç Hitit sanatının en önemli yapıtlarından biri olan İvriz Kaya Anıtı 4.20-4.20 ölçülerindedir. Bu anıt tarihte "İlk Tarım Anıtı" olarak bilinmektedir.

Arami, Asur ve Fryg etkilerinin görüldüğü Tuvana Krallığı'ndan günümüze gelebilmiş nadir eserlerden biridir. İvriz Kaya Anıtı'nın başarılı bir kopyası İstanbul Arkeoloji Müzeleri'nde sergilenmektedir.Anıtta,Fırtına Tanrısı Tarhundas ile bölgenin kralı Varpalawas tasvir edilmiştir.Krala göre daha büyük ölçülerde olan Tarhundas, ellerinde başaklar ve üzüm salkımı tutmaktadır.Bu Tarhundas'ın aynı zamanda bolluk ve bereket tanrısı olduğunu da göstermektedir.Tanrının karşısındaki kral ise daha küçük boyutlarda ve dua eder durumda tasvir edilmiştir.

Kabartmadaki giysiler Geç Hitit sanatının özelliklerini taşımaktadır.Tanrı figürü (Tarhundas) kuvvetli bir insan görünümünde olup,kol ve bacak adaleleri ile dikkati çekmektedir.Her iki figürün arasındaki hiyeroglif yazıda ; "Ben hakim ve kahraman Tuvana Kralı Varpalawas, sarayda bir prens iken bu asmaları diktim, Tarhundas onlara bereket ve bolluk versin." Denmektedir (<http://www.eregli.bel.tr>).

2.2.3. İvriz Barajı

Yapımına 1981 yılında başlanmış 1985 yılında hizmete açılmıştır.bugün hala tartışmalara konu olan baraj, berrak bir kaynak suyu kirletilerek sulama amaçlı olarak kullanılmaktadır.

Tarihteki gezginler, suyun Akgöl Kuş Cenneti'ni beslediğini, Elma dağın kadar da bir alandı suladığı,doğa harikası bi ortamın olduğundan bahsetmişlerdir. Bugün Akgöl, yok olma tehlikesi ile karşı karşıya gelmiş ve çevre yeşil dokusunu kaybetmek üzeredir.

Çıkan suyun tarihi ise gezginler tarafından yazılan yazılarda; ikinci İslam Halifesi Hz. Ömer'in zamanında onun muhafaza ettiği Hz.Peygamber'in tükürüğü Hristiyan Ereğlilerin talebi üzerine buraya gönderilerek ve tükürüğün kayaya sürülmesi sonucu suların fişkırdığını yazarlar(Kocabey ve ark. , 2015:37)

2.2.4.Kayasaray Kalesi ve Mağarası

Konyanın halkapınar ilçesine bağlı bir köy olan kayasaray kale-i mindosu ile ünlüdür. Bu kaleden Hititler, Frigyalılar, Romalılar, Bizanslılar, Ermeniler, Selçuklular, Karamanoğulları ve de Osmanoğulları istifade etmişlerdir. Yağmur suları kaleden aşağıya sızarken altın, gümüş ve bakır gibi eski paraları da sürüklediği olurmuş. Kalenin üstünde Hristiyan Roma ve Bizans devrinde üstlerine haçlar kazılmış mermer taşların bulunduğu gibi, Osmanlı devrine ait kitabeli taşlarda vardır. Oradan indirilerek caminin kapısının üstüne konan bir kitabeli taşın Osmanlılar'ın Kanuni devri eseri olduğu kabul edilebilir (Kocabey ve diğerleri, 2015: 40).

2.2.5. Anaru Antik Kenti

Halkapınar ilçesi Beydoğan köyü sınırları içerisinde yer alır. Antik kent Ereğli'nin 22km güneyinde yer alır. Roma ve Bizans döneminde yerleşim alanı olarak kullanılmıştır. Burada bulunan kilisenin ortostat ve sütunları yan tarafa yıkılmıştır. Yapının büyük bir bölümü yıkılmıştır (Nar ve diğerleri, 2009: 54)

2.2.6. İvriz Kalesi

İvriz pınarının ve kabartma abidesinin üzerinde yer alan kayalıkların üzerine inşa edilmiştir. İvriz kalesi bir Hitit eseridir. Sonradan bu topraklara hâkim olan ve Hititlerle kavmi yakınlıkları bulunduğu kabul edilen Luwilerin, Tuwanalılarının eline geçmiştir. Daha sonra Romalıların Ermenilerin ve Bizanslıların hâkimiyetinde kalmıştır.

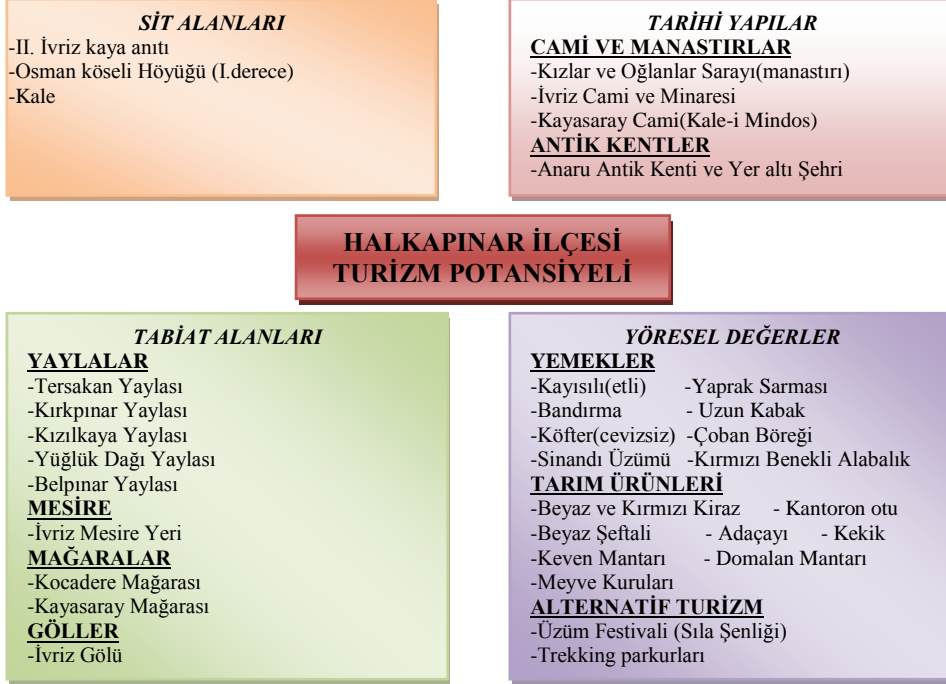
Her devirde değişen askeri şartlarla beraber kale yeniden yapılmış veya bir takım düzenlemelere tabi tutulmuştur. Silah teknolojisine bağlı olarak bizans döneminde ve ermeni döneminde devrin icaplarına göre bir takım rotasyonlara tabi tutulmuştur. Bugün kaleden ayakta kalan bir kaç duvar kalıntısı vardır (Nar ve diğerleri, 2009: 50)

2.2.7. Tont Kalesi

Tont köyünün 2 km. doğusunda Zanapa yolu üzerinde solda üstü keskin kayalarla taçlandırılmış yüksek bir tepe vardır. Yaradılışın üç-dört kat ve katmer halindeki bu tepenin üstündeki kaledir. Kalenin duvarları sarnıçları, türbeleri ve diğer parçaları yakın zamana kadar ayakta idi. Kaleye kesme taş merdivenlerle çıkılır. Kale taşları civar köyler yapı malzemesi olarak taşınmıştır. Kaleden İvriz'e ve Tont Gölü'ne yer altı yolları vardır. Filhakika kaleler ya içinde veya eteğinde su bulunan yerlere yapılırdı. Buna Ankara, Erzurum, Bilecik Kaleleri gibi birçok örnekler verilebilir. Kalenin Hititlere kadar çıkan çok eski bir tarihi

vardır. Burayı Hititlerden sonraki kavimler, Romalılar, Bizanslılar, Ermeniler kullanmışlar, ilaveler yapmışlar, tahkim etmişlerdir. Üzerinde Müslüman mezarları ve bir de türbe vardır (Kocabey ve diğerleri, 2015: 40).

Şekil 2:Halkapınar İlçesi Turizm Potansiyeli

Kaynak: Halkapınar İlçesi Kalkınma Çalıştayından Uyarlanmıştır.

Şekil 3: Halkapınar ilçesi SWOT Analizi

<p>GÜÇLÜ YANLARI</p> <ul style="list-style-type: none"> -Doğal güzelliklerin ve tarihi değerlerin var olması -Kır.dağ.yayla turizmi potansiyelinin olması -İlçede bir yatılı YİBO bulunması 	<p>ZAYIF YANLARI</p> <ul style="list-style-type: none"> -Konya'ya çok uzak olması -Ulaşım açısından çıkmaz sokak konumunda olması -Doğal güzelliklere, tarihi değerlere yeterince önem verilmemesi -ilçe okullarımızda ayniyat ve demirbaş yönünden eksik olması -Ereğli ilçesine yakın olması nedeniyle velilerin çocuklarını Ereğli'de ki okullara gönderme eğiliminde olması - MYO olmaması -Pazarlama sıkıntısının olması
<p>FIRSATLAR</p> <ul style="list-style-type: none"> -Aksu'da var olan cazibeli suyun ilçeye kapalı sulama sistemi ile ve içme suyu şebekesi ile getirilme imkanı -ilçenin zengin bir tarihin üzerinde kurulmuş olması -Yamaç paraşütü, Dağ ve Su sporu imkanı -Eko-turizmin geliştirilmesi ve bu konuda alt yapı ile ilgili destek verilmesi -ilçe merkez ve köylerdeki okullarda öğrenci mevcudunun az olması 	<p>TEHDİTLER</p> <ul style="list-style-type: none"> -Eğitim - Öğretime karşı olan ilgisizlik

Kaynak: Halkapınar İlçesi Turizm Raporu MEVKA, 2014

SONUÇ VE ÖNERİLER

Kırsal turizm, doğal çevrede, yapılaşmanın az, açık alan aktivitelerinin ve bireysel aktivitelerin yoğun görüldüğü, yerel ve küçük işletmelerden oluşan, tatil süresi genelde kısa olan, çiftliklerin ve ormanların yoğunlaştığı yerlerde gelişen, yerel mimarinin, geleneksel binaların ve yerel atmosferin yoğun olduğu, bireysel turist ilişkilerinden oluşan ve genellikle mevsimsel faktörlerden etkilenen bir turizm türüdür (Ahipaşaoğlu ve diğerleri, 2006).

Halkapınar ilçesi kırsal turizm bakımından zengin kaynaklara sahip olmasına rağmen ilçenin kırsal turizm faaliyetleri açısından hak ettiği konumda olmadığını söyleyebiliriz. Bu nedenle de yöre ulusal ve uluslararası turizm pazarından henüz alması gereken payı alamamaktadır. Halkapınar ilçesinde mevcut potansiyelin değerlendirilerek kırsal turizmden hak ettiği payı alabilmesi için bölgede yerel aktörlerle yapılan görüşmelerde aşağıdaki öneriler yer almıştır.

Tanıtım

- Büyükşehir belediyesi turizm ofisiyle irtibat kurularak, paket tur kapsamı içerisine Halkapınar'ın alınmasını sağlamak (Mustafa DİGİLLİ'nin görüşleri)
- Diğer konaklama tesislerinde Halkapınar standı oluşturulmasını sağlamak

- İnteraktif turizm bilgi teknolojileri tanıtım programına veri paketi hazırlamak ve yetkililerle konuyu görüşülmek
- İl düzeyindeki eğitim çalışmalarını, bölgede yeni açılmış olan otellerle değerlendirilerek açılması
- Bölgede turizm polisi ve jandarmasının bulunması
- Girişimci Bürokrat profilinin geliştirilmesi
- Otopark giriş fişlerinin tanıtım amaçlı kullanılması
- Mobese çalışmaları artması
- Paintball uygulamasının geliştirilmesi
- Ereğli Etnografya müzesinin taşınması ya da burada tarım müzesinin oluşturulması
- Ulaşım araçlarında (şehir içi ve şehirlerarası), Halkapınarın reklamlarını sağlanması
- Ereğli'nin yapmış olduğu festivallerden bir tanesinin Halkapınarda yapılması (Muhtar Tefvik bey)
- Yörenin mimarisine uygun konaklama tesisi yapılması (Salih AYDIN'ın görüşleri)
- Safari türleri (kuş, yaban hayatı, fotoğraf, manzara vb.) oluşturulması
- Geyiklerin geçiş zamanlarının belirlenmesi ve özel turlar düzenlenmesi
- Beyaz kiraz, şeftali gibi ürünlerin turist ürün olarak değerlendirilmesi
- Aylık "e-dergi" çıkarılması. Kaymakamlık ve Belediyelerin web sayfalarının birkaç dile çevrilmesi ve güncellenmesi
- Her cumartesi düzenlenen sema törenlerinde, yılda iki defa Halkapınar gününün yapılması, yerel ve ulusal basına duyurulması
- Dağcılık kulüpleriyle, ERDAK aracılığıyla görüşülerek trekking turizminin geliştirilmesi
- Off Road (motokros) yarışlarının Aydos zirvesi yakınlarında yapılmasını sağlamak ve geliştirmek
- Dışarda yaşayan Halkapınarlıların "Sıla -i Rahim" yapabileceklerinin yerleri olması

- Şehrin belli yerlerine, otogarlara tanıtım amaçlı haritalar konulması
- Logo çalışmalarının değerlendirilmesi
- Tarım anıtının bulunduğu bölgenin UNESCO Kültür Miras listesine alınması

Konaklama

- Sokak sağlıklılaştırılması yapılarak, kerpiç evlerden oluşturulacak konaklama tesislerinin yapılması
- Bölgede turizm girişimcisinin eğitilmesi
- Konaklama ile ilgili bir bölge oluşturulması ve yatırımcıların burayla ilgili özendirilmesi
- Restaurantların kalitelerinin arttırılması
- Liselerde nitelikli eleman yetiştirilmesi (Aşçılık ve servis derslerinin verilmesi)
- Gençlik il spor müdürlüğü ve benzeri bakanlıkların yaz okulu ve kurslarının düzenlenmesi
- "E-pansiyon" uygulaması aktif hale getirilmesi
- Gölün etrafının rekreatif anlamda düzenlenmelerin yapılması
- Karavan parkının yapılması
- İvriz bölgesinde su sporları için özel bir gölet oluşturulması
- Su sporlarına yönelik aktivitelerin sağlanması
- Yol genişletme ve kalitesinin arttırılması
- Sağlıkla ilgili özel hastanelerin(kemoterapi, madde bağımlılığı, yaşlı bakım merkezleri vb.) kurulması
- Huzur evinin kurulup kurulamayacağına dair Fizibilite raporunun oluşturulması

Ulaşım ve Dinamik Pazarlama

- Yol ve park yapımı önem gösterilmesi
- Ereğli-İvriz yolunun düzenlenmesi
- Baraj bölgesi çevre yönetim planı oluşturulması

- Belirtilen çalışmaların "Eylem planına" dönüştürülmesi ve yerel fon kaynakları kurumlarına sunulması
- Görsel amaçlı su değirmenlerinin oluşturulması
- İvriz bölgesindeki turistik arz kaynakları arasında yürüme ve araçla ulaşım sisteminin kurulması
- Say tepesiyle Kocadere mağarası arasında teleferik hattının kurulması
- Baraj gölü için acil durumlara yönelik uçak inebilecek alanın oluşturulması
- Milli Eğitim Bakanlığı ile anlaşma yapıp düşük bir ücret karşılığında 10.000 öğrencinin gezi amaçlı Halkapınar'a getirilmesi
- Yön gösterme tabelalarının oluşturulması

Turizm emek-yoğun bir sektördür. Son ürün insan tarafından sağlanır. Bu yüzden turizmin uygulanması aşamasında yerel halka öncelik verilerek, turizm hareketlerinin on iki aya yayılması sağlanmalıdır. Bir yörenin değişen ve gelişen turizm hareketlerine uyum sağlayabilmesi için turizm potansiyelinin doğru tespit edilmesi önemlidir. Turizm potansiyeli iyi saptanmadığında çevresel ve ekonomik kayıpları da beraberinde getirmektedir (Morgül ve Oğuzhan, 2006: 128).

Sonuç olarak Halkapınar ilçesi kırsal turizm açısından çok önemli değerlere sahiptir. İlk Tarım Anıtının bu bölgede olması, önemli doğal kaynaklara sahip olması ve bazı alternatif turizm faaliyetlerine elverişli olması sebebiyle Halkapınar ilçesinin kırsal turizm açısından eksiklikleri giderilmeli, bölgede yaşayan halk ve girişimciler bilinçlendirilmelidir.

KAYNAKÇA

- Ahipaşaoğlu, Suhavi, Çeltek, Evrim (2006), “Sürdürülebilir Kırsal Turizm”, Gazi Kitabevi, Ankara.
- Akça, H. (2004), “Dünyada ve Türkiye’de Kırsal Turizm”, Ankara: Standart Dergisi, s.62-63.
- Aydın, Oğuz (2012), “AB de Kırsal Turizmde İlk 5 Ülke ve Türkiye’de Kırsal Turizm”, Adnan Menderes Üniversitesi Nazilli Meslek Yüksekokulu, Aydın.
- Çeken, Hüseyin ve Karadağ, Levent ve Dalgın, Taner (2008), “Kırsal Kalkınmada Yeni Bir Yaklaşım Kırsal Turizm ve Türkiye’ye Yönelik Teorik Bir Çalışma”, Artvin Çoruh Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi.
- Ekiztepe, Burçak (2012), “Kırsal Turizmin Kırsal Kalkınmaya Etkileri: Teorik Bir Çalışma” , Muğla Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Turizm İşletmeciliği Anabilim Dalı, Muğla.
- European Commission (2003), “Fact sheet, Rural development in the european union, Brussels”.
- F. Soykan (1999), “Doğal Çevre ve Kırsal Kültürle Bütünleşen Bir Turizm Türü: Kırsal Turizm”, Anatolia: Turizm ---*Araştırmaları Dergisi, Yıl: 10. Türkçe-Mayıs-Haziran, s.68
- Fleischer, Aliza; Pizam, Abraham (1997). “Rural tourism in Israel. Tourism Management” Vol. 18, s. 367-372.
- Kocabey, Mehmet ve Ünal, Abidin ve Aydın, Harun ve Akcan, Esra ve Kubat, Bülent ve Yalçınkaya, Nazik ve Helvacı, Canan ve Özkan, Yalçın (2015), “Zanapa'dan Halkapınar'a”, Konya.
- Morgül, Ş. Mercan ve Oğuzhan, Adil (2006), “Trakya Bölgesinde Kırsal Potansiyelinin Değerlendirilmesine ilişkin Analiz: Kırınklareli Örneği”.
- Nar, Hasan ve Kılıç, Gülşah ve Baş, B. Süleyman (2009), Geçmişten Günümüze Ereğli, Konya.
- Uçar, M.; ve Çeken, H. ve Ökten, Ş. (2010), “Kırsal Turizm ve Kırsal Kalkınma: Fethiye Örneği”, Detay Yayıncılık, Ankara.
- Yılmaz, G. Özdemir ve Gürol, N. Kafa (2012), “Balıkesir İlinin Kırsal Turizm Potansiyelinin Değerlenmesi”, KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi.
- <http://www.mevka.org.tr/>, Erişim Tarihi:16.12.2015
- <http://yesilereglimiz.tr.gg/>, Erişim Tarihi:16.12.2015
- <http://www.eregli.bel.tr/>, Erişim Tarihi:16.12.2015